

- א. וישמעו צרי יהודה ובנימין כי בני הגולה בונים היכל לה' אלוקי ישראל - אויבי היהודים שמעו שבני ישראל שעלו מהגולה בונים בית מקדש.
- ב. ויגשו אל זרובבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם - בקשו לבנות אתם) אך כונתם היתה להפריע לבניין).
- כי ככם נדרוש לאלוקיכם ולו אנחנו זובחים מימי אסר חדון מלך אשור המעלה אותנו פה - ולה' אנחנו עובדים מזמן אסר חדון שהעלה אותנו לארץ הזאת.
- ג. ויאמר להם זרובבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלוקינו - אתם לא שותפים בבנין בית המקדש.
- כי אנחנו יחד נבנה לה' אלוקי ישראל - רק עם ישראל ביחד יבנו את הבית.
- כאשר צונו המלך כורש מלך פרס - כמו שציוה כורש המלך שאנחנו נבנה אבל אותכם לא ציוה.
- ד. ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבהלים אותם לבנות - הגויים שגרים בארץ היו מחלישים את ידיהם ומפחידים אותם שלא יבנו את בית המקדש.
- ה. וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס - הגויים היו שוכרים יועצים שיגידו לכורש ולמלכי פרס שלא טוב שיבנו את בית המקדש.
- ו. ובמלכות אחשורוש בתחילת מלכותו כתבו שטנה על יושבי יהודה וירושלים - בתחילת מלכות אחשורוש כתבו קטרוג שלא לבנות את ביהמ"ק.
- ז. ובימי ארתחששתא כתב בשלם - ובזמן כורש פתח את המכתב בדברי שלום.
- מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס - מתרדת וטבאל ושאר חבריהם אל כורש מלך פרס.
- וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתורגם ארמית - וכתב המכתב כתוב באותיות ארמיות ובלשון ארמית.
- ח. רחום בעל טעם ושמשי ספרא - רחום בעל העצה איך לכתוב ושמשי היה הכותב.
- כתבו אגרא חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא - כתבו מכתב אחד על ירושלים לכורש המלך כנאמר בהמשך הפרק.
- ט. אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון - אז רחום שאומר מה לכתוב ושמשי הסופר ושאר חבריהם.
- דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכויא בבליא שושנכיא דהיא עלמיא - שמות אומות שגרו בארץ ישראל ששלחו את המכתב.
- י. ושאר אומיא די הגלי אסנפר רבה ויקירא - ושאר האומות שהגלה סנחריב הגדול והחשוב. והותב המו בקריה די שמרין - והושיב אותם בעיר של שומרון.
- ושאר עבר נהרה וכענת - ושאר אנשי עבר הנהר והעיר כענת.
- יא. דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא - זה פתרון המכתב ששלחו אליו לכורש המלך.
- עבדך אנש עבר נהרה וכענת - עבדיך אנשי עבר הנהר והעיר כענת.
- יב. ידיע להוא למלכא - ידוע יהיה למלך.
- די יהודיא די סליקו מן לותך עלינא אתו לירושלם - שהיהודים שעלו מעמך אלינו באו לירושלים.
- קריתא מרדתא ובאישתא בנין - עיר מורדת ורעה בונים.
- ושוריא שכלילו ואשיא יחיטו - והחמות יסדו והקירות מחברים.
- יג. כען ידיע להוא למלכא - עכשיו ידוע יהיה למלך.
- די הן קריתא דך תתבנא - שאם העיר הזאת תיבנה.
- ושוריא ישתכללון - והחומות ייסדו.

מנדה בלו והלך לא ינתנון - סוגי מיסים לא יתנו.
ואפתום מלכא תהנזק - והכנסת המלך תנזק.
יד. כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא - עכשיו בגלל שחורבן ההיכל אנחנו רוצים שיהיה חרב.
וערות מלכא לא אריך לנא למחזא - ובזיון המלך לא טוב לנו לראות.
על דנא שלחנא והודענא למלכא - על זה שלחנו והודענו למלך.
טו. די יבקר בספר דכרניא די אבהתך - שיחפש בספר הזכרונות של אבותיך.
ותהשכח בספר דכרניא ותנדע - ותמצא בספר הזכרונות ותדע.
די קריתא דך קרית מרדא ומהנזקת מלכין ומדינן - שהעיר הזאת עיר מורדת ומזיקה מלכים ומדינות.
ואשתדור עבדין בגוה מן ימות עלמא - ומרידות עושים בתוכה מימות עולם.
על דנא קריתא דך החרבת - על זה העיר הזאת נחרבה.
טז. מהודעין אנחנא למלכא - מודיעים אנחנו למלך.
די הן קריתא דך תתבנא ושוריא ישתכללון - שאם העיר הזאת תבנה והחומות ייסדו.
לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך - בגלל זה חלק בעבר הנהר לא יש לך.
יז. פתגמא שלח מלכא - דבר שלח המלך.
על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין - אל רחום בעל העצה ושמשי הסופר
ושאר חבריהם שיושבים בשומרון.
ושאר עבר נהרה שלם וכעת - ושאר אנשי עבר הנהר שלום והעיר כענת.
יח. נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי - המכתב ששלחתם אלינו פרשו וקראו לפני.
יט. ומני שים טעם ובקרו והשכחו - וממני הושם ציוי וחפשו ומצאו.
די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה - שהעיר הזאת מימות עולם על מלכים מתגאה.
ומרד ואשתדור מתעבד בה - ומרידות נעשית בה.
כ. ומלכין תקיפין הו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה - ומלכים חזקים היו על ירושלים ושולטים בכל
עבר הנהר.
ומדה בלו והלך מתיהב להון - וסוגי מסים ניתן להם.
כא. כען שימו טעם לבטלא גובריא אלך - עכשיו שימו חוק לבטל את האנשים האלו.
וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם - והעיר הזאת לא תבנה עד שממני חוק ינתן.
כב. וזהירין הו שלו למעבד על דנה - וזהירין תהיו שוגג לעשות על זה.
למה ישגא חבלה להנזקת מלכין - למה יגדל השחתה להזיק המלכים.
כג. אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא - אז בגלל שפתרון המכתב של כורש המלך.
קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון - נקרא לפני רחום ושמשי הסופר וחבריהם.
אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא - הלכו במהירות לירושלים אל היהודים.
ובטילו המו באדרע וחיל - ובטלו אותם בזרוע וכוח.
כד. באדין בטלת עבידת בית אלקא די בירושלים - אז התבטלה עבודת בית האלוקים שבירושלים.
והות בטלה עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס - והיתה בטלה עד שנת שתים למלכות דריוש מלך
פרס.

- א. והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדו נביאיא - והתנבא חגי הנביא וזכריה בן עדו הנביא. על יהודיא די ביהוד וברושלם - על היהודים שביהודה ובירושלים. בשום אלה ישראל עליהון - בשם אלוקי ישראל אליהם.
- ב. באדין קמו זרובבל בר שאלתיאל וישוע בר צדוק - אז קמו זרובבל בן שאלתיאל ויהושע בן יוצדק (הכהן הגדול) ושירו למבנא בית אלהא די ברושלם - והתחילו לבנות את בית ה' שבירושלים. ועמהון נביאיה די אלהא מסעדין להון - ועמהם נביאי ה' עוזרים להם. ג. בה זמנא אתה עליהון - באותו זמן בא אליהם. תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון - תתני המושל של עבר הנהר ושתר בוזני (שם איש) וחבריהם. וכן אמרין להם מן שם לכס טעם - וכך אומרים להם מי שם לכס ציוי. ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה - בית הזה לבנות והקירות האלה ליסד. ד. אדין כנמא אמרנא להם - אז כנאמר (בהמשך הפרק) אמרנו להם. מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין - (וגם אמרנו להם) מה הם שמות האנשים שזה הבנין בונים. ה. ועין אלההם הות על שבי יהודיא - והשגחת עין ה' היתה על זקני יהודה. ולא בטילו המו עד טעמא לדריוש יהך - ולא בטלו אותם מלבנות עד שהדבר ילך לדריוש המלך. ואדין יתיבון נשתונא על דנה - ואז ישיבו מכתב על זה (האם המלך מסכים לבניין) ו. פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה - פתרון המכתב ששלח תתני מושל עבר הנהר שתר בוזני וחבריהם. אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא - אפרסכיא - שם אומה שבעבר הנהר אל דריוש המלך. ז. פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה - דבר שלחו אליו וכך כתוב בתוכו. לדריוש מלכא שלמא כלא - לדריוש המלך כל השלום יהיה לך. ח. ידיע להוא למלכא די אזלנא - ידוע יהיה למלך שהלכנו. ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא - למדינת יהודה לבית האלוקים הגדול. והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא - והוא נבנה אבן שיש ועץ שמים בקירות. ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהון - והעבודה הזאת מהרה נעשית ומצליחה בידם. ט. אדין שאלנא לשביא אלך - אז שאלנו את הזקנים האלו. כנמא אמרנא להם - כנאמר (בהמשך הפרק) אמרנו להם. מן שם לכס טעם - מי שם לכס ציוי. ביתא דנה למבניה - בית הזה לבנות. ואשרנא דנה לשכללה - והקירות האלו ליסד. י. ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך - ואף שמותם שאלנו להם להודיעך די נכתוב שם גובריא די בראשיהם - שנכתוב שם האנשים שבראשם. יא. וכנמא פתגמא התיבונא למימר - וכנאמר דבר השיבו לנו לאמר (לך המלך) אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא - אנחנו אותם העבדים של אלוקי השמים וארץ. ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנא שנין שגיאן - ובונים בית שהיה בנוי מלפני זה שנים הרבה. ומלך לישראל רב בנהי ושכללה - ומלך לישראל גדול בנה אותו ויסדו. יב. להן מן די הרגיזו אבהתנא לאלה שמיה - רק בגלל שהכעיסו אבותינו לאלוקי השמים. יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדאה - נתן אותם ביד נבוכדנצר מלך בבל הכשדי. וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל - ובית זה החריבו והעם הגלה לבבל. יג. ברם בשנת חדה לכרש מלכא די בבל - אבל בשנת אחת לכורש המלך של בבל.

כורש מלכא שם טעם - כורש המלך שם ציוי.
בית אלהא דנה לבנא - בית האלוקים הזה יבנה.
יד. ואף מניא די בית אלהא די דהבה וכספא - וגם את הכלים של בית האלוקים של זהב וכסף.
די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם - שנבוכדנצר הוציא מהיכל שבירושלים.
והיכל המו להיכלא די בבל - והולך אותם להיכל שבבבל.
הנפק המו כרש מלכא מן היכלא די בבל - הוציא אותם מהיכל שבבבל.
ויהיבו לששבצר שמה - וניתן לששבצר (שכך) שמו.
די פחה שמה - שמושל שם אותו.
טו. ואמר לה אל מניא - ואמר לו אלה הכלים.
שא אזל אחת המו - קח לך והורד אותם.
בהיכלא די בירושלם - בהיכל שבירושלים.
ובית אלהא יתבנא על אתרה - ובית האלוקים יבנה על מקומו.
טז. אדין ששבצר דך - אז ששבצר הזה.
אתה יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם - בא נתן קירות של בית האלוקים שבירושלים.
ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלים - ומאז ועד עכשו נבנה ולא נגמר.
יז. וכען הן על מלכא טב - ועכשו אם על המלך טוב.
יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמא די בבבל - יחפש בבית האוצרות של המלך שם שבבבל.
הן אתי די מן כורש מלכא שים טעם - אם יש שמכורש המלך ניתן ציוי.
למבנא בית אלהא דך בירושלם - לבנות את בית האלוקים הזה שבירושלים.
ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא - ורצון המלך על זה ישלח אלינו.

עזרא פרק ו'

א. באדין דריוש מלכא שם טעם - אז דריוש המלך שם ציוי.

ובקרו בבית ספריא - וחפשו בבית הספרים.

די גנזיא מהחתין תמה בבבל - שהאוצרות מונחים שם בבבל.

ב. והשתכח באחמתא - ונמצא בחמת) כלי של עור).

בבירתא - בעיר הבירה.

די במדי מדינתא מגילה חדה - שבמדינת מדי מגילה אחת.

וכן כתיב בגוה זכרונה - וכך כתוב בתוכה זיכרון.

ג. בשנת חדה לכורש מלכא - בשנת אחת לכורש המלך.

כורש מלכא שם טעם - כורש המלך שם ציוי.

בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא - בית האלוקים שבירושלים הבית יבנה.

אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין - מקום שזובחים זבחים וכתליו יהיו מיוסדים.

רומה אמין שתין פתיה אמין שתין - גובהו אמות ששים רוחבו אמות ששים.

ד. נדבכין די אבן גלל תלתא - שורות של אבני שיש שלושה.

ונדבך די אע חדת - ושורה של עץ אחת.

ונפקתא מן בית מלכא תתיהיב - (וההוצאה) של הבניה) מבית המלך ינתן.

ה. ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא - וגם כלי בית האלוקים של זהב וכסף.

די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיכל לבבל - שנבוכדנצר הוציא מההיכל שבירושלים והביא לבבל.

יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה - ישיבו אותם ויוליכו אותם להיכל שבירושלים למקומם.

ותחת בבית אלהא - ויניחו אותם בבית האלוקים.

ו. כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון - עכשו תתני מושל של עבר הנהר שתר בוזני וחבריהם.

אפרסכיה די בעבר נהרה - שם אומה שגרים בעבר הנהר.

רחיקין הוו מן תמה - רחוקים תהיו משם.

ז. שבוקו לעבידת בית אלהא דך - עזבו את עבודת בית האלוקים הזה. (אל תפריעו ליהודים לבנות)

פחת יהודיא ולשבי יהודיא - מושל היהודים וזקני היהודים.

בית אלהא דך יבנון על אתרה - בית האלוקים הזה יבנה על מקומו.

ח. ומני שים טעם למה די תעבדון עם שבי יהודיא אלך - וממני הושם ציוי למה שתעשו עם זקני היהודים האלו.

למבנא בית אלהא דך - לבנות את בית האלוקים הזה.

ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה - ומנכסי המלך של המס של עבר הנהר.

אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגובריא אלך די לא לבטלא - מהרה ההוצאה תהיה ניתן לאנשים האלו שלא יתבטלו.

ט. ומה חשחן ובני תורין ודנכרי ואמרין לעלון לאלהא שמיה - ומה שצריכים בני בקר אילים כבשים לעלות לאלוקי השמים.

חנטיין מלח חמר ומשח - חיטים מלח יין ושמן.

כמאמר כהניא די בירושלם - כמאמר הכהנים שבירושלים.

להוא מתיהב להם יום ביום די לא שלו - יהיה ניתן להם יום ביום שלא ישגו.

י. די להון מהקרבין ניחוחין לאלהא שמיא - שיהיו מקריבים קרבנות לנחת רוח לאלוקי השמים.

ומצלין לחיי מלכא ובנוהי - ומתפללים לחיי המלך ובניו.

יא. ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה - וממני הושם ציוי שכל איש שישנה את הדבר הזה. יתנסח אע מן ביתה - יעקרו עץ מביתו.

וזקיף יתמחא עלוהי - ויעמידו את העץ ויתלו אותו עליו.
וביתה נולו יתעבד על דנה - וביתו אשפה יעשה על זה.
יב. ואלהא די שכן שמה תמא - והאלוקים שהשכין את שמו שם.
ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה - יפיל כל מלך ועם שישלח ידו.
להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם - לשנות (דברי) להשחית את בית האלוקים הזה שבירושלים.
אנא דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד - אני דריוש שמת ציוי מהרה יעשה.
יג. אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון - אז תתני מושל עבר הנהר שתר בוזני וחבריהם.
לקבל די שלח מלכא כנמא אספרנא עבדו - בגלל ששלח המלך כנאמר מהרה עשו.
יד. ושבי יהודיא בנין ומצלחין - וזקני היהודים בונים ומצליחים.
בנבואת חגי נביא וזכריה בר עדוא - בנבואת חגי הנביא וזכריה בן עדו (הנביא).
ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל - ובנו ויסדו בציוי אלוקי ישראל.
ומטעם כורש ודריוש וארתחשתא מלך פרס - ומציוי כורש דריוש מלך פרס.
טו. ושציא ביתה דנה עד יום תלתא לירח אדר - ונגמר הבית הזה עד יום שלשה לחודש אדר.
די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא - שהיא שנת שש למלכות דריוש המלך.
טז. ועבדו בני ישראל כהניה ולויא ושאר בני גלותא - ועשו בני ישראל הכהנים והלויים ושאר בני הגלות.
חנוכת בית אלהא דנה בחדוה - חנוכת בית האלוקים הזה בשמחה.
יז. והקריבו לחנוכת בית אלהא דנה - והקריבו לחנוכת בית האלוקים הזה.
תורין מאה דיכרין מאתים אמרין ארבע מאות - פרים מאה אילים מאתים כבשים ארבע מאות.
וצפירי עיזין לחטאה על כל ישראל תרי עשר - ושעירי עיזים לחטאת על ישראל שתים עשרה.
למנין שבטי ישראל - למספר שבטי ישראל.
יח. והקימו כהניא בפלוגתהון ולויא במחלקתהון - והעמידו את הכהנים במשמרותיהם והלויים בקבוצות שלהם.
על עבידת אלהא די בירושלם - על עבודת אלוקים שבירושלים.
ככתב ספר משה - ככתוב בספר משה.
יט. ויעשו בני הגולה את הפסח - ועשו בני הגולה את הפסח.
בארבעה עשר לחדש הראשון - בארבעה עשר לחודש ניסן.
כ. כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהרים - כי כולם נטהרו.
וישחטו הפסח לכל בני הגולה - הלויים שחטו את הפסח לכל העולים מהגולה.
ולאחיהם הכהנים ולהם - ושחטו לכהנים ולעצמם (ללויים)
כא. ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה - השבים מהגלות אכלו את הפסח.
וכל הנבדל מטמאת גויי הארץ אלהם - וכל הגרים שנבדלו מטומאת העבודה זרה לידבק בישראל.
לדרש לה' אלקי ישראל - ובאו לדרוש את ה'.
כב. ויעשו את חג מצות שבעת ימים בשמחה - עשו שבע ימים חג מצות בשמחה.
כי שמחם ה' והסב לב מלך אשור עליהם - כי ה' שמח אותם וסובב את לב מלך פרס (שיתן להם לבנות).
לחזק ידיהם במלאכת בית האלוקים אלהי ישראל - לחזק אותם בעבודת בית המקדש (שנתן להם כסף ואישור לבנות).

יא. וזה פרשגן הנשתון – וזה פתרון המכתב.
 אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר – שנתן המלך דריוש לעזרא הכהן החכם.
 ספר דברי מצות ה' וחקיו על ישראל – חכם במצות ה' ובחקיו שצוה את ישראל.
 יב. ארתחשסתא מלך מלכיא – דריוש מלך המלכים.
 לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא – לעזרא הכהן החכם בחוקים של אלוקי השמים.
 גמיר וכענת – (לכולם) המכתב נשלח לכל אנשי עבר הנהר) וגם לעיר כענת.
 יג. מני שים טעם – ממני שמתני ציוי.
 די כל מתנדב במלכותי – שכל מי שרוצה להתנדב.
 מן עמא ישראל כהנוהי ולויא – מעם ישראל כהנים ולוים.
 למהך לירושלים עמך יהך – ללכת לירושלים עמך ילך.
 יד. כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי – בגלל שמלפני המלך ושבעת יועציו.
 שליח לבקרה על יהוד ולירושלם – נשלח לבדוק את יהודה וירושלים.
 בדת אלהך די בידך – בחוקי ה' שבידך) האם עם ישראל שומרים את התורה).
 טו. ולהיבלה כסף ודהב – ולהביא כסף וזהב.
 די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל – שהמלך ויעציו התנדבו לאלוקי ישראל.
 די בירושלם משכנה – שבירושלים הוא שוכן.
 טז. וכל כסף וזהב די תהשכח בכל מדינת בבל – וכל כסף וזהב שתמצא בכל מדינת בבל.
 עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבים – עם התנדבות העם והכהנים.
 לבית אלהים די בירושלם – לבית האלוקים שבירושלים.
 יז. כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה – בגלל זה מהרה תקנה בכסף זה.
 תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון – פרים אילים כבשים ומנחתם ונסכיהם.
 ותקרב המו על מדבחא די בית אלהים די ברושלם – ותקריב אותם על המזבח של בית האלוקים שבירושלים.
 יח. ומה די עליך ועל אחיך ייטב – ומה שעליך ועל אחיך יהיה טוב.
 בשאר כספא ודהבא למעבד – בשאר הכסף והזהב לעשות.
 כרעות אלהים תעבדון – כרצון אלוקיכם תעשו.
 יט. ומניא די מתיהבין לך – והכלים שניתנים לך.
 לפלחן בית אלהך – לעבודת בית האלוקים.
 השלם קדם אלה ירושלם – תביא בשלמות לפני אלוקי ירושלם.
 כ. ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן – ושאר צורך בית האלוקים שיבקשו ממך לתת.
 תנתן מן בית גנזי מלכא – תתן מבית אוצרות המלך.
 כא. ומני אנא ארתחשסתא מלכא שים טעם – וממני אני דריוש המלך שמתני ציוי.
 לכל גזבריא די בעבר נהרה – לכל הממונים על האוצרות שבעבר הנהר.
 די כל די ישאלנכון – שכל שיבקש ממכם.
 עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעביד – עזרא הכהן חכם בחוקים של אלוקי השמים מהרה יעשה.
 כב. עד כסף ככרין מאה – עד מאה ככרי כסף תתנו לעזרא כשיבקש ממכם.
 ועד חנטין כורים מאה – ועד חיטים מאה כור) מדה, של 30 סאה).
 ועד חמר בתים מאה – ועד מאה בת יין) מדת לח, של 3 סאה).
 ועד בתין משח מאה – ועד מאה בת שמן.

ומלח די לא כתב- ומלח שלא כתוב כמה, אלא כמה שעזרא יבקש תתנו לו.
כג. כל די מן טעם אלה שמיא- כל שמציווי אלוקי השמים.
יתעבד אדרוזדא לבית אלה שמיא- יעבד מהרה לבית אלוקי השמים.
די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי- שלמה יהיה רוגז על מלכות המלך ובניו.
כד. ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא- ולכם מודיעים שכל הכהנים והלויים.
זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנא - משוררים שוערים נתינים ועובדי בית ה' הזה.
מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם- סוגי מס אין ממשלה ורשות להשים עליהם ולבקש מהם מס.
כה. ואנת עזרא כחכמת אלהך די ביזך - ואתה עזרא כחכמת האלוקים שביזך.
מני שפטון ודינין די להון דנים לכל עמא די בעבר נהרה - תמנה שופטים ודינים שיהיו דנים לכל העם
שבעבר הנהר.
לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון - לכל יודעי חוקי אלוקיך ומי שלא יודע תודיע לו.
כו. וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא - וכל שלא יהיה עושה חוקי ה' וחוקי המלך.
אספרנא דינה להוא מתעבד מנה - מהרה דין יהיה נעשה בו.
הן למות הן לשרשי - אם להרוג אותו, או להרוג אותו עם זרעו) לעקור אותו מהשורשים).
הן לענש נכסיו ולאסורין - או לענוש אתו בכסף או במאסר.